

CNT**AIT****FAI**

INTERNACIA LABORIST-ASOCIO

INFORMA BULTENO

NACIA
KONFEDERACIO
DE L'LABOROADRESO: ESPERANTO-FAKO AV. DURRUTI 30
BARCELONO — HISPANIOIBERIA
ANARKISTA
FEDERACIO

II-a jaro

10 DECEMBRO 1937

Numero 11

NUR LA SINDIKATOJ VENKOS LA FAŜISMON

Ne estas paliativo. La futuro de la socio estos regata de la Sindikatoj. Kiuj kredas orientigi la ekonomion sen la partopreno de la laboristoj estos pulvigataj kiel malamikoj al la laboristaj konkeraĵoj de la vigla agado de la Sindikatoj.

En Hispanio la laborista klaso, kiom temas pri la milito kontraŭ la faŝismo, demonstris sian organizan kapablon por direktadi la produktadon k kontrolis la distribuadon.

La Sindikatoj maljustas al neniu. La Sindikato estas la ordigo en la produktado k la ekvilibro en la distribuado; t. e. egaleco. Tio ja estas sekreto por neniu. La Sindikato estas produktado de difinita ellaborado en la laboratorioj; kiaj estas la kongresoj, la brilegaj kunvenoj de la produktistoj. Ili, konforme al la tempo, per sia revolucia agado estigis novajn teoriojn k novajn metodojn partece efektivigataj en Hispanio k malfirmis perspektivojn al la efektivigo de tiuj postulatoj, kiuj dependas de la Revolucia Sindikalismo.

Malakceli k obstakli la sindikatan laboron, estas voli detrui la korecon k la harmonion, kiu devas regi en la pluraj sektoroj de la antifaŝismo. Ĉar, ni komprenas, ke la antifaŝismo estas plialtigo de la individuo, estas antaŭenpaŝi iluminataj de la torco de la prospero. K la sindikato entenas ĉiujn aspirerojn k pro tio ni diris k deklaris, ke la futuro apartenas al la Sindikalismo.

Ne ekzistos paco inter la homoj dum ne estos reprezentataj de la produktcentroj en la direktado de la ekonomio ĉiuj kiuj intervenas en la produktadon k distribuadon. Ne estas eble konservi sendifektaj la politikajn principojn, kiuj frakciigas la laboristojn je la nomo de nova flago

povas antaŭforigi tiun dangeron, igante, ke tra la malaperintaj nuboj aperu la suno, fekundiganto de energioj k multiplikanto de tiu sindikata semo, kiu devas doni en la daŭro de la tempo riĉajn fruktojn de belo, bonŝtato k libereco.

Malsamaj preferoj pri la akcentado de la klasbatalo dividis la proletaron; sed hodiaŭ ĉe la sojlo de la milito k kun la akiritaj eksperimentoj la laboristoj kompromisaj siajn principojn por atingi kun la alianco de ĉiuj laboristoj la frakcion de la faŝismo en Hispanio. K post la militfino, trapasante la landlimojn de Hispanio, ili efektiviĝos en realan fakton; estigante la pacon k la harmonion, kiuj ampleksiĝos ĉiujn produktistojn en veran universan familion.

Ĉiuj sciu teni sendifektaj la unuigan principaron k sciu preni sian pozicion en la situacio, kiu estigas la cirkonstancaro; k la starigo de la ekonomio estos fakto kiel estos fakto la alianco de ĉiuj produktistoj spite al la interesoj de la partioj, kiuj akcentas sian personan egoismon, antaŭ la kolektiva bonŝtato. Antaŭ la danĝero, kiu minacas envovi la Mondon en detruajn flamojn de la faŝismo, ni diras: Laboristoj, unuigu vin sur la bazo de la sindikalismo por venki la komunan malamikon: la faŝismo.

de la emancipigo, kiun garantias nur la Sindikato. Ju pli forta estos la Sindikata pozicio des pli malforta estos la faŝismo. K pro tio ni diris, ke la Sindikalismo estas la determinanta faktoro de la universa paco. Se en la atmosfero estas videblaj signaloj de futura tempesto provokataj de la sadismo de la reakcio, nur la anticipemo de la laborista klaso pere de la sindikata organismo

NI LA ANARKISTOJ ESTAS ANTIPOLITIKANOJ K ANTIŜTATANOJ

Ni diris tion k konfirmis ĝin multfoje. La filozofaj principoj tion manifestas, k ni, fidelaj al ili, devas konstati, ke troviĝas elementoj, kiuj profitas la hispanan batalon, balbutante plenuŝe pri "la frakaso de la antipolitikaj k antiŝtataj principoj".

La partopreno de C.N.T. k F.A.I. en la registaro estas revolucia neceso. Tion neniu honesta homo povas

pridubi: C.N.T. k F.A.I. ja havis oblajn oportunojn por enfalji en la politikecan koton en kazoj pli favoraj ol la aktualaj. K se estus en C.N.T. personoj, sen honoro k konscio, hiuj pretendis senprestigiĝi ĝin, tio jam pasis al la historio; sed la fakto estas, ke nek antaŭe nek hodiaŭ, tiel C.N.T. kiel F.A.I. estas politikaj organizoj.

Ni ne estas tiaj por la orgoĵo de la Anarkismo, k ili ne estas tiaj, ĉar tio estas la spirita grandeco de tiu neelmezurebla sektoro de la iberia loĝantaro viciginta sub la faldajojn de la ruĝ-nigra standardo.

En sia lasta konferenco, kiun prononis García Oliver en la provizora ĉefurbo de la nova Hispanio, manifestis tio kion ni ĉi tie asertas, opinio, kiun estis ratiakita de k-diño Federika Montseny. Laŭ ilies memaj avortoj ili partoprenis la registaron por mandato de la respektivaj organizoj ne kun la celo fari politikon, sed agadon pure revolucion. Ilies laboro en la okupataj ministarioj estis plenumita kun honesteco k revolucia moralo neauspektablej. Ĝi estas laboro, kiun eĉ la saĝaj komunistoj ne pridubas, krom kiam la simpluloj k la eksterordinaraj seninduloj ne havas alion ol okupi sin diskreditigi agadon el ĉiuj vidpunktoj pozitiva.

K krome ni la anarkistoj havas la fieron manifesti publike antaŭ la tuta mondo, ke ni estas respondecaj pri niaj aktoj, ke ni ne forlasas niajn revoluciajn celojn, ke ni tenis integrecaj niajn principojn en la registaro kiel sur la strato. Per tio ni volas demonstri, ke por la anarkistoj la registaro estas trompo, ke la politiko estas auleco k ke la ŝtato ne ĉesis ekzisti kiel malutila: nur pli-

La forto de C. N. T. en Madrido

La sekretario de la Regiona Komitato de C. N. T. de Madrido David Antona informis nin pri la forto de C. N. T. en tiu regiono k pri la laboro, kiun plenumis ĝi. David Antona estas laŭprofesie masonisto, kiu estis plurajn jarojn en karceroj kiel anarkista aktivulo. Li konkrete diris la sekvanton.

Nia agado en la vilaĝoj de la regiono k precipe en Madrido donas belegajn rezultojn. La Revolucio metis C. N. T. on sur la endan piedestalon, pro tio la kastilaj kamparanoj k la kastilaj laboristoj aliĝis al ĝi, ĉar ili vidis en ĝi plej klare la defendanton de ties klasintereso. Mi ne povas forgesi en ĉi tiuj momentoj en kiuj C. N. T. troviĝas forta k mastrumanto de la tuta Kastilia Regiono, la agadon de la kamaradoj Mora k Cipriano Mera dum la lastaj 40 jaroj. En Madrido ni luktis ĉiam kontraŭ ĉiaj malfacilaĵoj de la malamika medio de tiu-burokrata urbo, sed tamen ni havis en la plejmulto el la laboristaj kvartaloj de la urbo grandan simpatian al la homoj de C. N. T. Tiom estas tiel, ke en ĉi tiuj momentoj ni alianciĝas kun la frata organizo U. G. T. k kune kun ĝi ni volas lukti por la defendo de la proletaro de Madrido k de la tuta Kastilio.

"Madrido estis ĉiam k estas la ĉefurbo de Hispanio. Nun ĝi estas la ĉefurbo de la Hispana Revolucio. Se ne sufiĉas la argumentoj historiaj k tradiciaj, sufiĉas hodiaŭ tiu brilega defendo kiu efektiviĝis antaŭ la kruela k barabareca atako de la internacia faŝismo kontraŭ Madrido. La anoj de C. N. T. alportis al tiu heroo batalo la plejeban. En ĉiuj momentoj k lokoj dangeraj estis la homoj de C. N. T. por apliki sian revolucion koncepton k por frakasigi la planojn de la faŝistoj.

"La kolektivoj estas la fundamenta bazo de la kamparanoj organizitaj en C. N. T. Ili estas kiuj pleje helpis al la konstruata laboro de la organizo. Multaj kolekti-

grandiĝas la spirita integreco, la morala respondeco. Kiun la anarkistoj devas havi, kio tamen ne povus esti kia ajn organizo de la popola amaso k la klara traektorio de homa grupiĝo. Sed kazo singulara certe en la historio de la anarkismo, tiu fakto, sen obskurigi la aŭreolon de C. N. T. k F. A. I., konfirmas la moralan grandeccon de niaj ideoj. Anarkistoj ĉie, antipolitikanoj k antiŝtatanoj ĉiam.

Estis la hispanaj anarkistoj, kiuj iluminadis, dum pluraj jaroj la padon de la iberia revolucio. Ili subtenadis viva la flamon de la revolucio ekde la fino de la pasinta centjaro k stimulis al revolucia agado la hispanan laboristan klason kiel unika liberigilo. Ili ĉiam akcentis, ke necesas sur la strato konkeri la liberon k ne sur la tapiŝoj, k fine, por nia bedaŭro, jam tro malfrue, ĉiuj politikaj sektoroj pravigis ĝin. Kiam estis tro malfrue. K malgraŭ malfrue, estis C. N. T. k F. A. I., kiuj donis defion al la malamiko k igis lin leki laŭ polvon de la ŝtonaĵoj, observante la kurson de la okazantaĵoj por poste klopodi eltiri profiton de la batalo. Ĉi tie estas la tuta procezo de la Anarkismo. K sen esti profesiaj politikistoj, sed batalantoj harditaj en la fajro de la batalo mem, ni iris al la registaro k de tie eliris, restante anarkistoj.

AL ĈIUJ ANTIFAŜISTOJ

La faŝismo estas la maksimuma esprimo de la tiranio. Ne interesas ĝies organika strukturo, kiam ĝies ĝeneralaj celoj estas bone konataj al la proleto, k ne nur al la proleto, sed al ĉiuj homoj, kiuj defias pensi k senti libere.

Ĝiaj ĝeneralaj objektoj estas la kruela k senkompata premado de ĉiu deziro al kolektiva progreso. K tio estas propra al ĉiuj tiranoj, kia ajn estas ties nomo, kian ajn formon ili adoptas; ne gravas, ke la tiranoj estas Hitler aŭ Mussolini, Ibanjuz aŭ Uruburu; la viktimoj estos Thaelmann, Erich Mŭhsam en Eŭropo, Prestes en Ameriko. Ĉiam homoj kun libera konscienco k malavara koro.

La tiranio ĉiam samas kvankam sub malsamaj nomoj. Povas esti diktaturo prezidanta aŭ diktaturo parlamenta, sed ĉiu diktaturo, speciale faŝista aŭ ne, signifas teroron, persekutojn, individuajn martirojn, masakrojn k kolektivajn siniferojn.

Povas ŝajni ke la freneza grandmanio de la tiranoj, kela karaktero, esence haciista, de la tiranoj malakcelos ilin solidariĝi k serĉi reciprokan apogon; sed la faktoj demonstras la kontraŭon: fronte al la komuna malamiko, kiu estas la liberalismo en kia ajn formo, la tiranoj premas al si manojn forte k starigas unikan fronton por

voj ekzistas en la Kastila Regiono. Ĉiuj kreitaj kun pleja certeco. Unu el ili estas aparte menciinda. Tiu de Arganda. La municipa tereno de Arganda troviĝas en la batallinio mem. Tamen niaj kamaradoj daŭre kulturis tiun terenon komune k kolektis ĉiujn fruktojn de la kampo ĝis la parapetoj mem.

"Unu el la Sindikatoj, kiu estas la baza en la organizaĵo de Madrido, estas la Sindikato de la Konstruado. De ĉi tiu Sindikato eliris la plej bonaj batalantoj. Inter ili Cipriano, Mera k Mora. Pli ol 4.000 batalantoj, ĉiuj de ĉi tiu Sindikato, mortis sur la batalkampoj. Ili ĉiuj mortis por la defendo de la libero.

"En nia regiono neniu senokupas. Kiuj ne iris al la fronto por bati la faŝismon, troviĝas en la linioj de la fortikigado, kiuj tiom kontribuis al la defendo de nia urbo k de la apudaj frontoj. Kun fusilo aŭ kun pioĉo k fosilo ili ĉiuj kontribuis ke la ofensivo de la faŝistoj en la frontoj, kiuj zonas Madridon, paralizigu.

"La Sindikato de la Metalurgistoj estis kiu improvizis plurajn laborejojn por la plintensigo de la industrio. Neniom forperdigis. Estis uzataj ĉiuj inventaroj k Madrido dank al la fortaro de tiuj kamaradoj estis provizumata de la unuaj momentoj per ĉio bezona por kontraŭstari.

"Neniam ni estis politikemaj. Ankaŭ hodiaŭ ni ne estas. Hodiaŭ ni postulas nur partopreni en la respondecu pri la popola afero, ĉar tiele ni povas orientigi la revolucion k konservigi la konkeraĵojn de la laborpopolo."

atako k defendo. Estas ja la kazo de la tiranoj de Italio k Germanio kontraŭ la hispania revolucio. Ili scias bone kion signifas la triumfo de la hispana revolucio k prenas sur sin ĝian detruon definitivajn, kvankam kun la risko kompromiti serioze la balancantan ekonomion de siaj respektivaj landoj.

La tiranoj antaŭ la ŝtormo de la libero likvidas siajn diferencojn k formas vicojn kontraŭ la amantojn de la liberalismo. Kion povas fari kontraŭ tio ni la antifaŝistoj de la tuta mondo? Ĉu la ferfronto de la liberamantoj ne povas kontraŭstari al la fronto de la tiranoj k la sklavigantoj?

Al la malbono, kiun ili semas, al la teroro k al la krimo, kiujn ili faras, devas respondi la aktiva solidaro de la antifaŝistoj la frateco, kiu plidolĉigas la doloron, k plimoligas la situacion de niaj samuloj viktimoj. Kia obstaklo povus esti por tiu fronto? Ĉu diferencoj de politika nuanco? Ĉu langvorigo?

Ĉi ĉio estas superita de SIA. De hodiaŭ kontraŭ la simbola hakilo de la faŝismo starigos unu sola mianacanta pugno k sonos unu batalosignalo: Vivu la Libero! Solidaro Internacia Antifaŝista ties anagramo SIA sukcesis enskribi sub sian nomon ĉiujn grupigojn, pri helpo k solidaro, kiuj agadas dispersaj tra la landoj de la mondo sen ia organika ligilo, manko, kiu antaŭforges 50% de ties eblaj efikoj.

De hodiaŭ SIA koordinos la aktivojn k la solidarajn fortojn de ĉiuj liberalaj homoj. Ĝies Naciaj Sekcioj, organismoj pri centrigo k rilatoj de la Lokaj Grupigoj, akcelos la kunigon de la izolitaj fortoj k la viglan volon al helpo, ĝis atingos plej vastan tuŝon.

Nune la hispana milito estas en internacia panoramo, la deviga punkto, kie devas konvergi ĉiuj solidaraj fortoj. La krimeca aktivo de la faŝismo atingis en ĝi sian kulminan punkton; la hispana proleto k kun ĝi la liberalaj homoj defendas sin kun aŭdaco k energio nesupereblaj kontraŭ la nigra danĝero. Neniu antifaŝisto devas ignori tion, kio por la libero de la mondo k por la antaŭenemaj ideoj k la homara liberigo povus signifi la profanon de tiu sublima gesto de la hispana popolo. Certe nokto de nemezurebla teroro k sklaveco.

Necesas do, ke ĉiuj homoj kun libera konscienco, ke ĉiuj antifaŝistoj elkoraj, ke ĉiuj amantoj de la progresemaj ideoj turnu la okulojn al la hispanaj fratoj, kiuj estas la defendantoj de nia mema estonto.

Neniu restu indiferenta al la hispana fajrego! Tiuj orfoj, tiuj senesperaj virinoj, tiuj patrinoj kun internajoj disiritaj k sangantaj, tiu doloro superflua k kruela estas eble la bildo de universa morgaŭo.

Neniu forestu de la Grupigo SIA en sia loko; ĉiu ofero estas io, se la akirebla, per ĝi estas la rajto al libero k vivo.

Niaj Naciaj Sekcioj organizu la helpon al Hispanio. Nutraĵoj, armiloj, municioj; ĉio kio povas servi por la batalo k la impedanco.

Helpo al la orfoj, apogo al la vunditoj, nutraĵoj por la batalantoj.

Antifaŝistoj de la mondo, organizu vian meman defendon apogante al la hispanaj antifaŝistoj.

IOM PRI ILES

Antaŭe la Revolucio la laboristaj esperantistoj en Hispanio ne abundis aparte. Estis renkonteblaj esperantistoj. K pluraj. Sed burĝoj. Por kiuj Esperanto ne estis pli ol ilo, per kiu estas kaptebla samideanino eleksterlanda. La serĉata samideanino pere de Esperanto.

Iom konis la laboristoj pri Esperanto. Nur kiuj rilatis kun burĝaj rondoj esperantistemaj parolis ĝin. La kaŭzoj estas facile ekkoneblaj. La nekredible malaltaj salajroj tenis la laboristojn en mizera situacio. Ili laboris. Eĉ labor-regis. K malsatis. La zorgo pri la sekurigo de la ĉiutaga pano malebligis ajnan okupon intelektan. La menso ne povis ricevi konojn, ĉar la korpa organismo suferis. Aliparte la politikaj cirkonstancoj ne favoris al progresema kultura laboro. La reakcio ŝtormis. La monarkia reĝimo persekutis ĉiun movadon antaŭeneman.

Sed malgraŭ ĉi ĉio estis apostoloj de la laborista esperantismo. Junaj proletoj. Entuziasmplenaj k aŭdacaj aktivaĵoj. Inter siaj samfabrikanoj, samuzinanoj ili propagandis Esperanton. Ili donis abocan pri la laborista esperantismo. Ili diris al siaj samuloj, ke Esperanto utilos al ili. Ke ĝi estas solida k efika rimedo por la intima interkompreniĝo de la diverslandaj laboristoj en ties tasko organizi internacie la batalon kontraŭ la kapitalo.

Tiuj entuziasmplenaj, aŭdacaj proletoj esperantistoj iun tagon kunvenis sekrete en sia sindikatejo k fondis I.L.E.S.-on (Jbera Ligo de la Esperantistoj Senŝtatanaj).

Antaŭe la Revolucio I.L.E.S. sukcesis registri certan aktivecon. Malgraŭ la malfavoraj politikaj k ekonomiaj kondiĉoj. Oni starigis grupojn en preskaŭ ĉiuj provincaj ĉefaj urboj, k eĉ en kelkaj urbetoj. Paris eblan propagandon. Organizis kursojn. Aperigis flugfoliojn. Pli rimarkindan sukceson I.L.E.S. notis kun la aperigo de sia organo, **NIA BULTENO**. Ĝi estis vera informilo pri la vivo k la aktiveco, tre intensa, de I.L.E.S. Kiel vera komunikilo k ligo kun la liberecanaj esperantistoj el la aliaj landoj. Krome I.L.E.S. subtenis konstantajn rilatojn korespondencajn kun la Anarko Esp. Grupo de Stokholmo, kiu ĉiam montras tre energian agadon. Kun ĝi I.L.E.S. pritraktis plurajn problemojn aktualajn de organiza k propaganda karaktero. Pri la stariĝo de la internacia ligo I.L.E.S., pri ties stabiliĝo. Pri la eldonado de la internacia organo "Laboristo" k ties pli vasta enpenetrigo inter la laboristaj rondoj.

Poste la Revolucio ekestis por I.L.E.S., kiel por ĉiuj antaŭenemaj movadoj, pli favoraj laborkondiĉoj. La faŝismo estis forbalaita. La reakcio forŝvenigita. La Revolucio malfermis plurajn eblojn k perspektivojn. Ekpulsis nova vivo.

Junea k dinamika. Komenciĝis fabreca sociekonomia transformado. Naskiĝis kultura vivo proleta. La antaŭenemaj movadoj ekkreskis. Esperanto notis certan antaŭenpaŝon. Previde en Katalunio k Barcelono. Estas rimarkende, ĉe ĉi tiu antaŭenpaŝo de Esperanto koincidas kun tiu de C.N.T. k F.A.I. Pli ĝuste dirite, C.N.T. k F.A.I. mem donis tiun antaŭenpaŝon de Esperanto, aperigante nur unu semajnon post la Revolucio bultenon en ĝi k iom pli poste uzante ĝin en la Ĝeneralitato de Katalunio, por propagando, ankaŭ aperigante bultenon. Ĉi ĉio vekis ĉe la laborista klaso viglan interesiĝon al Esperanto.

En tiu per- k poresperanta propagando I.L.E.S. ludis k daŭre ludas gravan rolon. La redaktado de la bulteno estas plenumata de I.L.E.S. Dank' al la I.L.E.S.- presservo la laboristaj esperantistoj el la 5 kontinentoj povis akiri aŭtentajn informojn pri la hispania afero. Pri la Revolucio, pri la milito k pri la transformada procezo en la lando.

Kun la iniciativo de I.L.E.S. fondiĝis ĉe la Komisarejo pri la Propagando de la Ĝeneralitato de Katalunio Antifaŝista Esp. Komitato, kies ĉefa tasko konsistas en la propagando de Esperanto inter la antifaŝistaj rondoj k peresperanta batalo kontraŭ la faŝismo. Kune kun la aliaj esp. societoj k ligoj I.L.E.S. disvolvis ĉe tiu komitato intensan k energian agadon. Per la akurata aperigado de la bultenoj, flugfolioj, broŝuroj k alispecaj propagandiloj. Per la organizado k gvidado de kursoj, konferencoj ktp.

Vastan aktivecon I.L.E.S. disvolvas ĉe la Departemento pri la Eksterlanda Propagando de C.N.T. k F.A.I., plenumante la presservon de la esperanta bulteno. Al I.L.E.S. ŝuldas la granda simpatio, kiun ĝuas Esperanto flanke de C.N.T. k F.A.I. La akiritaj brilegaj rezultato k efiko igis la respondecajn personojn de ambaŭ organizoj adopti al Esperanto plej favoran k simpatian rilaton. Kiel reala esprimo de tiu simpatio al Esperanto venis la preseldonado de "Informa Bulteno", kiu dum la unua jaro aperis ciklostilita. Nun Esperanto ĝuas la senrezervan apogon de C.N.T. k F.A.I.

Parolante pri I.L.E.S. ni ne povas ne diri ion ankaŭ pri PUIL, proletesperantista organizo, kun kiu I.L.E.S. subtenas plej amikecajn rilatojn. PUIL, kiu ampleksas certan kadron da energiaj k klaskonsciaj proletoj, solidare kunagas kun I.L.E.S. Inter I.L.E.S. k PUIL estas konstatebla iu alianciĝo, spontanee elŝprucinta, litere ne fiksita, oficiale ne konfirmita.

La milito ne malintensigis la aktivecon de I.L.E.S. Malgraŭ ke la plejmulto el ĝies anoj devis iri al la frontoj. Anemio ne kaptis ĝin. Stagno ne trafis ĝin. Kun kontinua tensio ĝi plu plenumas sian taskon, aparte en Katalunio, kie ĝies grupoj estas iom pli kompakta.

PARIO

NIAJ ABONANTOJ POVAS PAGI SIAN LAUVOLAN ABONKOTIZON AL LA JENAJ NIAJ PERANTOJ:

K-dino A. BOIS
à MECÉ par VITRÉ
(ILLE-et-VILAINE) FRANCIO
Francoj, ne forgesu vialandan
kotizejon!

K-do Adr. PERSSON
STADSHAGEN 13 - A
STOKHOLMO, SVEDIO
Svedoj, kotizu al privialanda
peranto

K-do T. C. KLIJN
DAPPERSTR 123 - huis
AMSTERDAMO, NEDERLANDO
Nederlandanoj pagu lauvolan
abonprezon al nia amsterdama
peranto

La kotizontoj el la ceteraj landoj povas sendi sian kotizon k monhelpon al nia k-dino A. BOIS k k-do Adr. PERSSON kiuj estas niaj internaciaj geperantoj.

Anstataŭ sendi al ni responkuponon, kotizu do rekte al niaj geperantoj.

La hispanaj abonpagantoj estas petataj sendi la monon rekte al ni per posta giro. Adreso por ili: «INFORMA BULTENO», Esperanto-fako, av. Durruti 32-34, Barcelono.

Absurda postulo, kiu ne prosperos

Ni tion pereceptis. Post la agitado farita kontraŭ Largo Caballero; provokita la skismo en U. G. T. kiel tiel atingita la nova "ekzistanta fakto" de du organizoj, kiuj havas la saman nomon kiel agnoskas la samajn statutajn normojn, aperis certaj priopinioj, laŭ la formo ne ĉiam eleganta de gazetaraj eksugestoj... K de antaŭ nelonge ni povas legi en la gazetaro, kiu apogas González Peña'n, pli konkrete en la komunista, demandojn adresatajn al C. N. T., en la senco "rompi" definitive kun kiuj, kiel ni aŭdas senhalte, kvankam gvidataj de kiu estis Ĉefministro de Hispanio dum vojkruĉigaj momentoj de nia ekzisto, havas sur si ĉiujn kulpojn oni konjektu malobeon al la "linio" de iuj kiu meritas la adjektivojn plej ofendajn kiel plej stultajn. La reklamo estas tiom elokventa, ke ĝi postulas komentariojn. Ĉar ni vivas kiel ni vivas, estas necese prikonsideri tre klare ĝian gravon kiel nian pozicion. Kvankam pri tio ni jam liveris nian opinionon, ni ne laciĝos en la insisto, por ke neniu sin kredu rajtigata daŭrigi sian ludon sufiĉe konata, pri io, kion la hispana liberecana movado neniam senkonscie akceptos.

Povas la konkurantoj de Largo Caballero utiligi risortojn kiujn ili kutimas movi, kiam ili havas la intencojn plenumi partieceajn planojn aŭ konkeri sindikatajn poziciojn. La sperto de ili akirita, pruvas ke por tio ili ne haltas pro sentimentalaj konsideroj, nek bremsas siajn aspirojn pro la postuloj kiel la faktoj de la lukto mem. Kiam ili interkonsentas atingi la plenumon de certaj pozicioj, ili estas plej akorde kun sia "politika etiko". La celoj ja pravigas la rimedojn. Kiam la celo signifas nuligi determinatajn personojn aŭ organizojn, oni povas paroli kun "profunda sincero" pri la antifaŝista unueco, pri la neceso elimini la unueco-malamikojn, pri ĉio kio, igas "ĉampionojn de l'unueco" al partio aŭ al frakcio de partio, dum, samtempe, oni "procedas" elĉerpinte ĉiujn rimedojn de demagogio kiel de politika strategio koncerne al la konkerantoj pretaj ataki gravajn poziciojn. Kiel tiel oni atingas kion oni bezonas, prezenti al la mondokuloj Hispanion, kiu elsangigas kiel kiu suferas terure en la lukto kontraŭ la faŝista barbaro kiel por la Proleta Revolucio, dum en ĝi la dispartiga mikrobo tranĉas dupece laboristan organizon, kiu suferas la efektojn de l'partieceaj kvereloj por ĝia gvido. Kion ne povas fari la aŭtoroj de tiaj elstaraj planoj, estas katenigi al siaj propraj politikaj kombinoj movadon, kiu ĉion liveris por ke la proletaro sin unuigu en la revolucia lukto kiel kiu ne povas, neniel, enmiksigi kun kiu-estu kiu ajn kiel apartenu al kiu ajn partio ne nur ne kontribuas fini la disigon, sed kiu ĝin endanĝerigas, metinte inter la laboristojn novajn murojn kiel novajn abismojn. K. C. N. T., F. A. I. kiel la Liberecana Junularo de Hispanio, unuigitaj por fiero de la anarkismo kiel por ekzemplo de ĉiuj antifaŝistaj frakcioj, povas nur respondi per malŝato al kiuj sugestas la novan manovron.

Antaŭ la agitado kiel la konkerinto akirita jam koncerne al determinata politika partio flanke de alia, la liberecana movado diris sian opinionon, prezentinte al la Registaro kiel al la Naciaj Komitatoj de Partioj kiel Antifaŝistaj Organizoj, dokumenton kiu estos memorinda en la historio de nia Revolucio. Ni mishelpis "nenies" politikon, kiel malpli kiam tiu koncernas al deziroj kiuj frapas forte

kiel potence influos en la destinoj de la hispana popolo. Nun, la fajro estas komencita, ĝi estas farita kontraŭ aliaj trafpunktoj. Kiel oni volas konvinki per intensa agitado malprestigiĝa, ke oni pravos, kiam oni "eliminas" de l'sindikata kiel politika agado certajn personojn, kvankam tiuj estu elstaraj kiel reprezentu organizojn kun firma oradikiĝo inter la hispana laboristaro.

Koncerne al tiuj kiuj tiel parolas sin turnante al la anarkistoj, la afero estas simpla: ili volas la unuecon kun ni, kiel ĝin volas profunde, fervore, pretaj je ĉio por efektiviĝi la fratan cirkaŭpremon. Sed estas "neforigebla" io kion oni jam proponis iuloke la Antifaŝista Popola Fronto en Valencia kiel ĉefkondiĉo por ke la unueco estu fakto. Kiel kion oni postulas estas tio: sin disigi pri la interna konflikto de U. G. T. Tio estas, ke oni senrajtigu la Plenum-Komitaton, gvidata de Largo Caballero kiel ke oni agnosku la "novan", kiu prezidas González Peña kiel la "uniko" aŭtentikan, legan, reprezentanta la laboristojn aliĝintajn al la dividata organizo.

Ni ne tro etendiĝos por montri la absurdajn de tiu pretendo. Ni diras, reŝirmiginte nian kondutlinion, ke malmultan helpon oni faras al nia lukto tiuj kiuj alkroĉiĝas en siaj superregaj deziroj, kiel prezentas al la laboristoj internajn luktojn kiuj ilin kvereligas reciproke, ne estante la laboristoj mem, ĝiaj Sindikatoj, la kaŭzantoj de la skismo, pro ideologiaj aŭ alispecaj kialoj, kiel ke estas ridinde postuli al frakcioj, revoluciaj, proletaj kiel la nia, kiu vivigas la hispanaj anarkistoj, hontigan kunkulpecon por realigi kio povas konduki nin al fiasko. Tiel konservante la disigon, tiel pli profundigante la abismojn, tiel kreskigante la disputojn inter la propraj laboristoj de la marksista, Sindikatcentro!!!

Tio estas la realo: U. G. T. dividita. Organizoj kiuj nombre enhavas pli aŭ malpli da forto, agnoskas tiun aŭ alian Plenum-Komitaton. Oni devas labori por ke la disiĝo ĉesu. Por ke la laboristoj de U. G. T. estu unuigitaj en la revolucia lukto. Kiel tion povas fari nur la propraj koncernantuloj, diskutante, siajn problemojn, siajn konfliktojn kiel trovante la adekvatan solvon.

Kia pli digna vojo ol tiu, ke la laboristoj de U. G. T. kiel ke ĝiaj Sindikatoj ebligu kiel decidu pri rapida solvo de sia dolora problemo? Kia povas esti la motivo koncerne opozicion al tio, ke Plena Kongreso de U. G. T. Sindikatoj analizu la problemon, konkretigu pri teraraj agadoj, kiel atingu, super ĉio kiel super ĉiuj, unuecon kapablan rezisti ĉiujn tiklojn de la "politiko" de tiu aŭ alia frakcio?

Fabeloj por infanoj estas tiuj faritaj de tiuj kiuj volas "kredigi" al la hispana proletaro kiel al tutmondo, ke oni devas elimini iujn kiel laŭdi aliujn. La realo estas nur unu. Kiel ĝin konas la hispana popolo. Ĉion konas la tuta mondo. Al kiu oni povas englutigi tiom da veneno, koncerne al personoj kiel organizoj aŭtentike antifaŝistaj, kiuj ja ne apartenas al nia liberecana movado, kiel kiuj meritas konsideron kiel antifaŝistoj kiel kiel revoluciaj ĉiuloj?

Oni permesu, ke la proletaro parolu!!! Ni, kiuj agis klare ĉiun momente, kiuj hur rigardas kiel bezonas atingi la venkon, ne povas enmiksigi al tio kiel baras al ni la marŝon survoje al triumfo. Kiel ni volas ke tiuj, kiuj postulas absurdajn postulojn, fiksu sian atenton al la milit-

La kolektivigita mastrumejo de Belvis

En la municipo de Paracuellos (Jarama) troviĝas farmejo kun 900 hektaroj da kulturebla surfaco, kiu apartenas al la kolektivigita mastrumejo de Belvis de Jarama.

Donja (sinjorino) Pilar Rodríguez aŭ la posedintino de Granada, ekvolis ekspluatigi por fruktejo kelkajn hektarojn da surfaco de Belvis.

Tiacele ŝi venigis de tie, de Andaluzio, kelkajn laboristojn. En Andaluzio tiuj kamparanoj estis C. N. T.-anoj. Ili venis al Kastilio k aligis al la Sindikato pri la Variaj profesioj de Madrido.

14-15 liberecanoj venis al Belvis. Estis pli ol sufiĉaj. Venis la faŝista ribelo de Julio 1936, k la 75 laboristoj, kiuj laboris en la farmejo, eksproprigis ĝin dank al la aktiveco k revoluciaj konceptoj de tiuj kamaradoj. La eksproprigo okazis en la fino de Julio 1936.

La kamaradoj Mariano Urias k Roque Antequera, ambaŭ aliĝintoj al la Federacio de la Terlaboristoj, esprimis sin laŭde pri niaj batalantoj, indikante i. a., ke ili havas klaran koncepton pri la unuecigo de la laboristoj k pri la hispana revolucia problemo.

La Sindikato de la Federacio de la Terlaboristoj fondiĝis ĉe la alveno de la Respubliko k nune havas 200 anojn.

Niaj kamaradoj de Belvis aliĝis al la sindikato de C. N. T. en Marto 1936, sed en Januaro 1937 la nombro de la anoj pliiĝis ĝis 70, ĉiuj laboristoj de Paracuellos.

La kolektivigita mastrumejo konsistas el la kamaradoj de ambaŭ sindikataj organizoj en tia frateco, kiu igas ilin forgesi sian sindikatan membrecon. Ili estas laboristoj, kiuj scias sian taskon k havas klaskonscion.

La kolektivigita mastrumejo komencis sian funkcion en la momento de la eksproprigo mem, k kun la 75 laboristoj, kiuj laboris en ĝi antaŭe. Nun estas 140 la aliĝintoj al la kolektivigita mastrumejo, kun siaj respektivaj familioj, el kiuj 20 estas de C. N. T. k la ceteraj de U. G. T.

Jen ĉi tie registritaj statistikoj dum la funkciado de la kolektivigita mastrumejo.

Akiritaj dum la jaro: tritiko -300.000 kgr., hordeo -240.000 kgr., aveno -12.000 kgr., karobo -9.000 kgr., maizo -48.000 kgr., fazeolo -6.000 kgr., terpomoj -20.000 kgr., melono -250.000 kgr.; de kiuj estas akiritaj 300.000 pesetoj, k fabo -19.000 kgr.

La brutaraĵo estas kolektivigita: mulinoj, 25 paroj, el kiuj oni akiris 6 parojn da mulidoj por kamlaboro je valoro 30.000 pesetoj; bovinoj por laboro-10 paroj, el kiuj 5 aĉetitaj por 7.250 pesetoj; laktdonaj bovinoj -20, el kiuj 9 oni aĉetis por 11.300 pesetoj; porkoj -40; ŝafinoj -650, el kiuj 100 aĉetitaj por 7.000 pesetoj; kaproj -82 k kokinoj -35. Entute por aĉeto de brutaro oni elspezis 55.550 pesetojn.

La kolektivigita mastrumejo krome posedas unu falĉ-

panoramon k ke, flankenlasu nerealigeblajn intencojn. Nin tudas la "politiko" de ikono. Nin ĝis anime dolorigas ke la disiĝo enkorpiĝos en la laboristaro. K ni vokas tiujn por ke, liberaj de ĉiu ajn partieca altrudo, decidu k solvu sian konflikton. Ĉu oni povas peti pozicion plej honestan k aspiron plej inklinan al unueco?

Tradukis el "Tierra y Libertad": OSBANTO

Parabolo de Tolstoj super la milito

La granda rusa filozofo, edukisto k verkisto Leo Tolstoj dum la lastaj jaroj de sia vivo verkadis fabelojn, rakontojn en populara stilo k lingvo por esti kompreneblaj por la kamparanoj k la proletoj, kiuj ĝenerale ne estas multe kleraj k erudiciaj. Per tiaj popularaj verkaĵoj artecaj li celadis la edukadon de la kamparanoj k proletaj amasoj. Al la klaso de tiaj verkaĵoj apartenas ankaŭ la parabolo super la milito, kiun ni ĉi sube prezentas al nia legantaro.

"En la regiono de Oka, vivis feliĉaj multnombraj kamparanoj; la grundo ne estis fekunda, sed plugata kun persistado produktadis la bezonan por la vivtenado k ion por rezervo.

Ivan Pavloviĉ, unu el la plugistoj, iun tagon iris al la foiro de Vovgard k aĉetis belegan paron da gardhundoj por sia hejmo. La animaletoj dum ioma tempo fariĝis konataj tra la tuta valo de Oka pro siaj konstantaj kuradoj post la brutaro. Nikolao Fofanof, najbaro de Ivan Pavloviĉ, timiĝinta pro la konstantaj ĝenoj de la gardhundoj, dum sia unua iro al Vovgard, aĉetis alian paron da gardhundoj, por ke ili defendu liajn hejmon k brutaron.

Komence la novaj gardhundoj bataletis kun la malnovaj, sed baldaŭ amikiĝis k kvarope kuradis post la brutaron.

La kvar najbaroj, kiuj vidis, ke la danĝero por ties ŝafaroj pligrandiĝas, aĉetis ankaŭ al si gardhundojn, k tiele dum la daŭro de malmultaj paroj ĉiu plugisto estis posedanto de 15-20 ĉashundoj. Apenaŭ noktigiĝis k ties bojado tratondris la aeron; ĉe la plej eta bruo la ĉashundoj kuris furioze kun tia bruego kvazaŭ armeo da bandidoj sieĝus la hejmon. La familianoj, timigitaj, riglis siajn pordojn k interdiris: "Dio mia, kiel ni povus gardi nin sen tiuj kuraĝaj gardhundoj, kiuj tiel abnegacie defendas nian hejmon!" Fakte la provokintoj de la tumulto estis aliaj hundoj, kiuj kuris survoje aŭ serĉis rabaĵon ĉirkaŭ la kuirejo. K pro la pli granda nombro de la defendantoj ili decidis pliigi la senokupulojn.

Dume la mizero iĝis sentebla en la vilaĝo; la in-

maŝinon, kiu kostis al ĝi 4.600 pesetojn; unu draŝmaŝinon k 4 elektrajn motorojn.

Fondiĝis racionalista lernejo, al kiu iris 60 infanoj. Estas instalita ferforĝejo, ĉarpentejo k metiejo.

La sanitara servado estas plenumata de la kuracista de Paracuellos k estas je kosto de la kolektivigita mastrumejo.

Normale la anoj de la mastrumejo enspezas 8 pesetojn tage, krom produktaĵojn de la fruktejo, por siaj vivbezonoj. Dum la rikolto ili enspezas 10 pesetojn k nutraĵon.

Niaj kamaradoj estas en la Konsilantaro kune kun la kamaradoj de la alia sindikata organizo. La nemezurebla merito de la kamaradoj de U. G. T. estas ties scio refeni sin de ekskluzivaj intencoj por rekonii la kapablojn kiel decas.

La kolektivigita mastrumejo de Belvis de Jarama estas praktika esprimo sur la tereno de la laboro, kiu por tiuj ne estis pli ol politika platformo. La kamparanoj de Belvis, ili ĉiuj egale en la nunaj tagoj memoras; ke estas laboristoj de Kastilio. Al ili ne venis ankoraŭ nek venos iam la partia trompo. Ili estas simple laboristoj. K kiel tiaj ili kondukas inter si;

KRONIKO

La ĵurnalo C. N. T. aparanta en Madrido donante detalan raporton pri la Barcelona vivo, rimarkigas:

La plej reliefan noton en Katalunio donas sen ia dubo la kolektivigema spirito de ĉi tiu regiono. Ĉie estas videblaj la signoj de C. N. T. La nigroruĝa koloro sur fasadoj, tramveturiloj, palisaroj manifestas la intensan laboron konstruadan de C. N. T. Ĉio estas kolektivigita, ĉio disvolviĝas sub la kontrolo de la laboristoj. La forto de la Sindikatoj estas decida faktoro. Ĝin ne rekonu aŭ nei, signifus vivi ekster la realo. Fabrikaj, laborejoj, entreprenoj, ĉio surportas la stampon de la sindikataj organismoj.

* * *

Nia k-do Pedro Mateu, kiel multege da aliaj, estis malliberigita en la Modela Karcerio de Barcelono. K-do Mateu estas multjara C. N. T. -ano k liberecana batalanto. Li savis la Barcelonajn laboristojn de la satrapo Dato, kiu oficiale grandskale subvenciadis murstojn. Dum la revolucio Mateu aktive k tensie partoprenis en la lukto ĉe la ĉefaj nestoj de la ribelintoj -Atarazanas k Kapitanía. Poste li iris al la fronto de Aragon k partoprenis la prenon de Kaspe, kie estis vundita. Reveninte al Barcelono, li estis enkarcerigita akuzata pro posedado de armiloj. La 26an de Novembro la juĝtribunalo ekzamenis la procesaton. La rezulto estis Mateu-a absolvo. Kiel pledantoj estis Ignacio Emilio advokato de la jurkomisiono de C. N. T. k k-dino Federika Montseny. Ambaŭ faris indecan pledon por la defia k abnegacia batalanto antifasista.

fanoj, kovritaj per ĉifonoj, paliĝis pro frosto k malsato, k la homoj, kvankam laboris de frumateno ĝis noktigo, ne atingis akiri el la grundo la bezonan nutraĵon por ilies familioj. Iun tagon ili plendis pro sia sorto antaŭ la pastoro k tial ke ili kulpigas pro tio la ĉielon, li diris al ili: "Vi kulpas; vi lamentas pro tio ke en via hejmo mankas pano por viaj filoj, kiuj maldikiĝas, k senkoloriĝas, k tamen mi vidas, ke vi ĉiuj subtenas dekduojn da gardhundoj grasaj k lardaj."

—Ili estas la defendantoj de niaj hejmoj, elkriis la plugistoj.

—La defendantoj? De kiu ili defendas vin?

—Homo, se ili ne estas, la fremdaj hundoj finigos niajn brutarojn k nin mem.

—Blindaj, blindaj, diris la pastoro, vi ne komprenas, ke la hundoj defendas vin de la hundoj de la aliaj, k se neniu havus hundojn, vi ne bezonus defendantojn, kiuj formangas la tutan panon, kiu devus vivteni viajn filojn. Forigu la gardhundojn, k la paco k la abundeco revenos al viaj hejmoj.

Sekvante la konsilon de la pastoro, la plugistoj forigis siajn defendantojn k post unu jaro ilies provizumoj ne sufiĉis enteni la provizajojn, k sur la vizaĝoj de ilies filoj ridetis la sano k la feliĉo."

La samo, kiu okazis en la regiono de Oka, okazas nune al la eŭropanoj k amerikanoj: ili havas sennombrajn defendarmeojn, kiuj faras grandan bruon, kiam ili notas malgrandan agitadon inter la defendantoj de najbara lando k forkonsumas la plej bonajn fortojn de ĉiuj nacioj.

Elrusigis: PARIO

Kelkajn tagojn antaŭe kamaradino Montseny skizis koncizan k emociigan biografion pri la vivo k la agado de Mateu, priskribante la suferojn, kiujn li eltenis pri la laborista emancipado. Ĝi estis publikigita de pluraj gazetoj.

Ĉe ni ekŝprucas ĝojo serena k vigla, vidante inter ni k-don Mateu denove libera!

* * *

La juna rumano Ion. A. Capatzana, kiu estas la ĝenerala sekretario de V.L.E. (Vegetarana Ligo Esperantista) entreprenas la redaktadon de nova esperanta revuo -Liberecana Sintezo. Multpaĝa grupolo kun materialo grava el ĉiuj vidpunktoj, kiel nin jam informis k-do Capatzana. La revuo aperos post nelonge. Ni varme rekomendas al niaj legantoj "Liberecana Sintezon", redaktota de la entuziasmoplena k energia esperantista aktivulo. Adreso: Ion, A. Capatzana, Foyer Végétalien, 40 rue de Mathis, Paris 19, Francio.

* * *

La Pariza Galerio Rosemberg petis la hispanan komisararon pri la Internacia Pariza Ekspozicio donigi la bildon "Guernica" de Pablo Picasso, kiu figurus en la ekspoziciejo, por prezenti ĝin en ekspozicio, kian la Galerio Rosemberg organizos en Oslo, Copenhagen k Stokholmo kun bildoj de Picasso, Matissa k Braque.

La bildo de Picasso estos ekspoziciata kun la sekvan-ta frazo, kiun la aŭtoro aldonis al la titolo: "Guernica. Abomena akto de atako, al kiu estas viktimo la hispana popolo."

Oni ekkonas, ke la sama bildo estas premiita grandmonsume en la Internacia Pariza Ekspozicio.

* * *

Hispanlingvanoj, la ĵurnalo "Cultura Proletaria", organo de C.N.T., F.A.I., A.I.T. k U.G.T. en Nov-Jorko, havigas al vi aŭtentajn k konkretajn informojn super la rekonstrua laboro ekonomia k socia en la libera Hispanio. Ĝiaj pluraj k diverslandaj kunlaborantoj donas selektajn artikolojn. En ĝiaj paĝoj estas priŝtataj problemoj de idea, doktrina k organiza karaktero. Petu ĝin! Abonu ĝin! Abonigu ĝin! Jen ĝia adreso: "Cultura Proletaria", P. O. Box 1, S.Ta. D, New York, N.Y.

* * *

Okazis en Madrido Provinca Agrikultura Konferenco. Kiel delegitoj partoprenis 263 el 126 vilaĝoj. Estis prenitaj pluraj decidoj. Rilata al la Kooperativoj oni decidis rekonstrui la aliĝintojn al la Federacio, plintimigi la rilatojn inter la kolektivanoj k la individualistoj k kun la kolektivoj de C.N.T., apliki diversajn mezurojn por intensigi la produktadon k plibonigi la laboron k la administradon kolektivan, doni kooperativan organizadon al la popolaj industrioj, krei sekretarieton pri la Kooperativoj k la Kolektivoj k peti la registaron pri la normigo de la prezo de la industriaj produktaĵoj, konfirmonte ĝin kun tiu de la agrikulturaj.

Estis aprobitaj ankaŭ diversaj mezuroj por intensigi la semadon, koordini la kreditojn ktp., peti la oficialajn respondecojn pri la limigo de la etposedaĵoj.

Oni decidis ankaŭ krei kulturajn grupojn antaŭ ĉio kun la pririgardo prepari kolektivistojn k kooperativistojn konsciajn pere de lernejoj, modelaj kolektivaj kursoj, broŝuroj k eldonaĵoj de la Federacio.

La Sindikato pri la Spektaklara Industrio k Radio de C.N.T. en Barcelono decidis, ke ĉiuj kripligitoj k vunditoj, kiuj defendis ĉe la barikadoj k ĉe la fronto la liberon kontraŭ la faŝismo, ĝi la rajton senpage vizii la spektaklejojn: teatroj k kinejoj. La fiksita numero da sidlokoj konstante estos rezervataj por tiuj heroaj balantantoj. La decido validiĝas ekde la 1a de decembro.

LETERUJO

J. BOUT, Roterdamo. K-do, dankon pro la korea k frateca letero! Via prijuĝo pri la nesufuĉ a solidaro flanke de la laboristaro rilate al la hispana popolo estas prava. Vi ĝustas, dirante, ke la I k II Internacioj bone plenumas siajn taskojn, bremsante la popolojn ĉiele en ĝia antaŭenmarŝado. Ĉiu objektivite pensanta homo konstato same. -Ni gratulas vi pro la elmontrata aktiveco!

C. M. Anderson -Widnes. Sendata.
F. W. Todd, Kent. Dankon pro la res. kup. La bulteno sendata regule.

B. C. Rasenberg, Roterdamo. La priksideroj de k-do W. trovas bazon. Vere tiel statas la afero. Simila konjekta aŭ hipotezo flanke de iuj elementoj estas tre kredebla-allasebla. -K-do Huigen ricevos ĉiujn ekzemplerojn.

Jernof Esperanto -a Fecamps. La bulteno regule sendota. Sanon!

Portugala Esjerantista Unio. -Parizo. Ni sendas interŝange nian bultenon.

R. Bonesper, New York. La 3 pakajoj da libroj bonorde trafis nin. Ni esprimas varman saluton al vi kiel al la Laborista Esperanto Asocio de Norda Ameriko pro la farita donaco. La librojn dissendos al seriozaj esperanistemuloj. -Rilate al la polemikaj artikoloj. Niaj organizoj ekde la komenco ĉiam akceladis la unuigon. sed volo flanke de la aliaj organizoj al tia ne estas konstatebla. La faktoj, kiujn ni publikigis tre elokvente, pruvas nian aserton.

G. Kordenoordt, Den Haag. Dankon pro la res. kup. Viaj kamaradoj ricevados regule la bultenon.

L. N. Hansson, Asarna. La gazeto kun la tradukita artikolo ricevita. Varman dankon! Ni esperas, ke vi alsendos al ni ĉiun gazeton en kiu estas presita artikolo tradukita de vi el I. B.

Rofo, Alger. Ni konstatas, ke via konsidero pri la unuflankeca agado montrita rilate al petskribaĵo en Rot. estas trafa. Vere ĉi rilate estas farennda multo. Ni sendados al vi plurajn ekzemplerojn. Transdonu ni ajn varmajn salutojn al la samsekcianoj.

Anarko Esp. Grupo, Stokholmo. Ni restas neesprimeble dankemaj el vi pro la sendita kolektivan poŝtkarto gratula. Ĝi donas kuragon al ni en la ekskluzivaj momentoj, kiujn ni nun travivas k inspiras al pli da klopodoj. Ankoraŭfoje elkoran dankon k dojn!

I. A. Capatzana. -Aparta respondo detala venos. Restu bonfarta. K. v. d. Schulp, Dordrecht. Dankon pro la res. kup. La adreso pligustigita.

Reverchon Louis, Villeurbanne. K-do la bulteno regule senota al vi ĉiu senlabora k-do rajras ricevi ĝin senpage.

J. Buter, Amsterdamo. Dankon pri la eltranĉaĵoj. Uzotaj laŭbezone.

T. Aldworth oBedwas. Sekvas aparta letero.

ESPERANTO PRES-SERVO DE I. L. E. S.
(Iberia Ligo de Esperantistoj Senstataj)

Deponejo "INFORMA BULTENO"

B. Kurtz	Parizo	5 fr.fr.
E. Sagag	Narbonne	10 fr.fr.
Puidokas Alfonsas	Jurbarkas	25 fr.fr.
T. C. Klijn	Amsterdamo	18 kr.
L. Ermine, Piré-sur-Seiche	Francio	10 fr.
Manuel, Lopez, Serna	Murcia	20 p.
Manuel Gil	Sariena	10 p.
J. Wélser Morlaix	Francio	20 fr.fr.
S. R.	Toulouse	1 fr.fr.
Saltatie	Toulouse	1 fr.fr.
Lémozi	Toulouse	2 fr.fr.
Huguét	Toulouse	2 fr.fr.
Laffargue	Toulouse	1 fr.fr.
Laffon	Toulouse	1 fr.fr.
Troyes	Toulouse	1 fr.fr.
Vanee	Toulouse	2 fr.fr.
D. M.	Toulouse	2 fr.fr.
Castese	Toulouse	2 fr.fr.
M. R.	Toulouse	2 fr.fr.
F. R.	Toulouse	2 fr.fr.
Gordet	Toulouse	2 fr.fr.
M. Chalad	Toulouse	2 fr.fr.
C.	Toulouse	1 fr.fr.
S.	Toulouse	2 fr.fr.
G.	Toulouse	2 fr.fr.
Lebogot	Toulouse	1 fr.fr.
Cayré	Toulouse	2 fr.fr.
Cr.	Toulouse	3 fr.fr.
Capy	Toulouse	1 fr.fr.
Cañal	Toulouse	1 fr.fr.
Mantanié	Toulouse	1 fr.fr.
Bor.	Toulouse	5 fr.fr.
La Sindikato de Sokholmo		5 sv.kr.
La Sindikato de Munso		30 sv.kr.
La Sindikato de Grengesberg		27 sv.kr.
La Sindikato de Riddarhyttun		10 sv.kr.
La Sindikato de Halsta		5 sv.kr.
Juhan Duran, Mains del Lobregat		10 p.
Jordan k Korfer, Micheroux	Belgio	50 fr.fr.
La Sindikato de Ostersundö		2 kr.
La Sindikato de Kiruna		25 sv.kr.
La Sindikato de Turberg		10 sv.kr.
La Sindikato de Jönköpingo		5 sv.kr.

Al ĉiuj ni esprimas sinceran antifaŝistan dankon!

LASTHORE

De tute fidinda fonto ni ekkonis, ke la registaro konsentas la liberigon de ĉiuj enkarcerigitaj antifaŝistoj, sed la policaro de P.S.U.C. kontraŭas k plu tenas ilin enkarcerigitaj.

K-do ĵus reveninta el Aragono, diris al ni, ke la komunistaj povhavuloj konkorde kun la Kivila Gvardio detruas kion starigis la liberecanoj. La kolektivigoj estas forigataj, la inventaro de la kolektivigitaj maŝtrumejoj forrabata, la tero repropriata al la posedintoj. La persekuto kontraŭ la aktivaj kamparanoj k laboristoj ne ĉesas.

La vironoj de la Modela Karcerado de Barcelono deklaritis malsatstrikon, lial ke la viro de unu el ili estis forprenita de la policaro de P.S.U.C. La malsatstrikantinoj postulis ekscion pri la sorto de la malaperinta viro. Pri la kazo okupis eĉ la ministro mem, kiu cetero konfirmis la murdon de la malaperinta viro.